

Μέρες κορωνοϊού: Για προσευχή οι πιστοί στον Άγ. Ιωάννη της Ρίλας

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Βουλγαρίας](#)

«Αν και μένουμε στα σπίτια μας από φόβο για την επιδημία, δεν ξεχνάμε να αναζητούμε τον Θεό, όπου ακούγεται καλύτερα η ειλικρινής μας προσευχή! Οι πιστοί γεμίζουν τους ναούς κάθε μέρα και πηγαίνουν για προσκύνημα σε ένα από τα ιερά μέρη της Βουλγαρίας: Η Ιερά Μονή Αγίου Ιωάννου Ρίλας παραμένει ένα αγαπημένο μέρος για πολλούς πιστούς, ακόμη και σε αυτούς τους δύσκολους μήνες με τα τόσα προβλήματα.

«Μιλάμε για προσκυνητές που έρχονται στο Ιερό Μοναστήρι», λέει ο ηγούμενος της Ιεράς Μονής Ρίλας, Επίσκοπος Ευλόγιος. **«Είναι καλό όχι μόνο για την Ιερά Μονή, αλλά και για κάθε άτομο να βρει επαφή με τον Θεό, παραμυθία, υποστήριξη, ελπίδα.** Φυσικά, σύμφωνα με όλα τα μέτρα και τις απαιτήσεις υγιεινής, που έχουν καθοριστεί για ολόκληρη τη χώρα. Κάνουμε ό, τι χρειάζεται: απολύμανση πραγματοποιείται συνεχώς στο ναό, στην είσοδο έχουμε ένα ειδικό χαλί με απολυμαντικό διάλυμα. Οι εικόνες απολυμαίνονται, επίσης, τακτικά, όπως και όλα τα ξύλινα μέρη του ναού με τα οποία οι πιστοί έχουν επαφή».

Σύμφωνα με την ιστορία, η Μονή Ρίλας συνδέεται με τον Αγ. Ιωάννη της Ρίλας, ο οποίος ήρθε σε αυτά τα εδάφη τον δέκατο αιώνα, για να επιδοθεί σε νηστεία και προσευχές μακριά από την κοσμική ματαιοδοξία. Μετά την κοίμησή του, τα πνευματικά του παιδιά έχτισαν ένα μοναστήρι κοντά στον τόπο όπου ο μοναχός ολοκλήρωσε το επίγειο ταξίδι του.

Κατά τη διάρκεια των αιώνων, η Ιερά Μονή έγινε πνευματικό, εκπαιδευτικό και πολιτιστικό κέντρο, έως ότου η Βουλγαρία έχασε την ανεξαρτησία της τον 14ο αιώνα από τους Οθωμανούς.

Ακολούθησαν χρόνια «σκοταδιού» κι έναν αιώνα αργότερα το μοναστήρι καταστράφηκε και λεηλατήθηκε από τους Οθωμανούς εισβολείς. Οι πρώτες ακτίνες του φωτός ήρθαν στα τέλη του 15ου αιώνα, όταν με τη βοήθεια Βουλγάρων από όλη τη χώρα η Μονή Ρίλας άρχισε να ανακάμπτει.

«Η Ιερά Μονή Ρίλας χτίστηκε κατά τη διάρκεια της τουρκικής σκλαβιάς με τη σημερινή της μορφή, με εξαίρεση τον Πύργο του Χρέλοφ, που χρονολογείται από την εποχή του Τσάρου Ιβάν Σισμάν», δήλωσε ο επίσκοπος Ευλογίας στο ΒΗΡ Μπλαγκόεφγκραντ. **«Οι πρόγονοί μας την φρόντισαν σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες από τη σημερινή, ενώ αποκαταστάθηκε μετά τα πογκρόμ κατά τη διάρκεια της δουλείας, για να χτίσουμε την τρέχουσα μορφή της, ανεξάρτητα από την έλλειψη και τη στέρηση, που βίωνε ο βουλγαρικός λαός. Απαιτείται να συνεχίσουμε αυτό το έργο και, παρά την επιδημία, να διατηρήσουμε την Ιερά Μονή σε καλή κατάσταση για τις επόμενες γενιές».**

«Όποιος επιθυμεί να περάσει τη νύχτα στο μοναστήρι είναι ευπρόσδεκτος», διαβεβαιώνει ο ηγούμενος Ευλόγιος. «Δυστυχώς, το χειμώνα, ο Πύργος και η Μαγκερνίτσα παραμένουν κλειστά για τους επισκέπτες. Αντ' αυτού, μπορεί κανείς να δει το κεντρικό μουσείο, τα κτίρια της μονής και την εκκλησία, στην οποία μπορεί κανείς να αναζητήσει την πίστη του στον Θεό».

«Η προσευχή είναι αυτό που μπορεί να εξαγνίσει τα πάντα και να μας δώσει ειρήνη, πίστη, ελπίδα, εμπιστοσύνη από τον Θεό», λέει ο ηγούμενος. «Χωρίς προσευχή τίποτα δεν επιτυγχάνεται. Στα χρόνια των δοκιμασιών στο παρελθόν, όταν υπήρχε πανούκλα, χολέρα και άλλες παρόμοιες επιδημίες στην περιοχή, ήταν η προσευχή που βοήθησε να ξεπεραστούν αυτές οι δοκιμασίες, και η συμμετοχή σε κοινή λατρεία. Η Θεία Λειτουργία κάνει μέτοχο τον κάθε Χριστιανό, αλλά όσοι δεν μπορούν να επισκεφθούν οποιονδήποτε από τους ναούς του Θεού ή τα ιερά μοναστήρια μπορούν επίσης να προσευχηθούν στο σπίτι. Η προσευχή στο σπίτι έχει επίσης τη μεγάλη σημασία της για κάθε Χριστιανό, για κάθε άτομο».

Ο Ηγούμενος Ευλόγιος πιστεύει ότι η επιδημία του κορωνοϊού είναι μια δοκιμασία για όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό μας συμβουλεύει να αναζητήσουμε την κοινωνία με τον Θεό.

«Αφήστε κάθε άτομο να στραφεί στη δική του συνείδηση και να ζητήσει από τον Θεό να τον συγχωρήσει για τις εκούσιες και ακούσιες αμαρτίες που έχει διαπράξει. Και ας προσευχηθούμε όλοι να περάσει σύντομα αυτός ο όλεθρος».

Πηγή: BHP

Επιμέλεια-Μετάφραση: Ευγενία Δίτσα